

Ny Gemenskap – en alternativrörelse från 1968

Hur har ni firat ert 50-års jubileum?

- Det kom en bok i augusti 2018 (Medmänsklighet – vägar till en ny gemenskap, Libris förlag), där det är många författare från olika kyrkor, samfund, från stadshuset i Stockholm samt riksdagen som bidrar. Boken kom ju precis innan valet då vi tänkte trycka på politikerna lite om det sociala ansvaret framför allt i Stockholmsområdet med boken. Och en CD-skiva kom inför jul, gjord av "Gatans röster", tidigare Gatans kör, som varit med i TV. Det stora firandet skedde i januari 2019, då det var efter den första alternativa julen 1968 (under namnet NY JUL) som Ny Gemenskap startades.

Hur ser verksamheten ut i dag?

- Från att ha varit en ideell rörelse i 30 år och levt enbart på frivilliga insatser har Ny Gemenskap i dag uppåt 25 anställda, nästan 50 timanställda och dessutom många frivilligarbetare. Vi finns på fem ställen i Stockholm (Södermalm, Norrmalm, Östermalm, Vällingby och Västberga). Arbete sker i samverkan med många olika samfund och kyrkor som t.ex. Frälsningsarmén, Filadelfia, Immanuelskyrkan, Korskyrkan, Söderledskyrkan och Johannes församling.

Vilken är målgruppen?

- Det är liknande den som fanns vid starten. De som på ett eller annat sätt lever i utsatta livssituationer. Men målgruppen har även förändrats utifrån vilka som bor och lever i samhället idag. I början var kom män och kvinnor i hemlöshet, missbruk av olika slag och djup ensamhet. I dag har den vidgats till att också gälla nyanlända och tiggare till exempel.

Du som var med och grundande Ny Gemenskap – hur känner du inför hur rörelsen har utvecklats. Kunde du drömma om det här för 50 år sedan?

- Ibland kan man sakna den entusiasm som fanns 1968. Vi var en del av mycket annat som skedde då. Många unga kom och ville hjälpa till och bar den här rörelsen i många år. Men nej, jag kunde inte drömma om den utveckling som har skett under dessa femtio år. Det är verkligen ett litet mirakel, inte minst beroende av att några som var med från starten fortfarande har kvar sitt engagemang och blivit som ankare för rörelsen.

Det här arbetet blir ju aldrig klart – Orkar man känna någon glädje över de man hjälper när de finns så många man inte kan hjälpa?

- Ja, vi kommer alltid att behövas eftersom ett samhälle aldrig kommer att klara av de här utmaningarna fullt ut. Och ibland känner man vanmakt över att trots att vi når så många så är det ändå en begränsad summa mot så många som faktiskt skulle behöva hjälp – med ett eget boende, vård och arbete, men även med att hitta just en ny gemenskap som alternativ till en ibland förödande ensamhet. Men vi gläds över varje enskild människa som vi kan bistå. Fast vi använder sällan ordet hjälpa, utan snarare att vi vill dela livet så långt det är möjligt med dem som livet farit fram med extra hårt.

Hur ser framtiden ut för Ny gemenskap?

- Vet ej. Men jag tänker att kyrkornas insats är den största frivilliga ingrediensen i civilsamhället. Så de kommer fortsätta att behövas inom det diakonala och sociala arbetet. Och så länge vi får stöd och medfinansiering från politikerna så kommer Ny Gemenskap att hålla på.

Och ditt eget engagemang - hur ser du på det?

- Jag fanns med de första 15 åren, fick sedan annan tjänst och återkom till Stockholm igen för tolv år sedan. I dag har jag en roll lite mer i bakgrunden och finns bl.a. till för anställda - jag är väl någon slags tross i bakgrunden, säger Hans-Erik Lindström.

(ur artikel i Dagen 2019)